'Αριθ. 9 — 1 Σεπτεμβρίου 1921

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
'Οδὸς Ναυαρίνου 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΕΚΔΟΤΗΣ : Α. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΩΝ

REVUE BI-MENSUELLE METAPHYSIQUE ET PHILOSOPHIQUE
12, Rue Navarin, Athènes

Editeur—Directeur : A. HADJIAPOSTOLOU

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

Ἀριθ. 9 | 1 Σεπτεμβρίου 1921

Πιστεύω εἰς τὴν Σοφίαν, ἥτις διαδίδει εἰς τὸ Σύμπαν τὴν κατεύθυνσιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐμπνέεται ἐκ τῶν προτέρων τὰ γεγονότα τοῦ μέλλοντος. ΡΕΑ

ΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Ναυαρίνου 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΕΚΔΟΤΗΣ : Α. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα δὲν ἐπιστρέφονται	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ἐσωτερικοῦ δραχ. 12.— Αἰγύπτου Γ. Δ. 50.— Ἀμερικῆς Δολ 2.50	Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν γένει πρὸς τὴν διεύθυνσιν

ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΟΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΛΗΣΙΣ

Ἡ βάσις ἐξ ἧς, καὶ ὁ σταθμὸς εἰς ὅν, ἀρχίζει καὶ σταματᾷ πᾶς ὁ σκεπτόμενος ἢ ἐπιχειρῶν νὰ κρίνῃ φαινόμενα προκαλοῦντα, δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ αἰτίαν, ἐρώτησιν καὶ συνεπῶς, ἀπάντησιν ὀνομάζεται αὐτεξούσιον ἤ, καταληπτότερον, ἐλευθέρα βούλησις.

Λέγοντες βάσιν ἐννοοῦμεν ἀρχήν, λέγοντες σταθμὸν ἐννοοῦμεν τέλος—ἀπροχώρητον. Δηλαδή, ὡς πρὸς τὸν σταθμόν, ἐννοοῦμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα ἢ δὲν ἠδυνήθημεν, ἄχρις ὥρας, νὰ προχωρήσωμεν, δι' ὃ καὶ σταματῶμεν, συνιστῶντες σταθμὸν κατ' ἀνάγκην. Ὁ σταθμὸς οὗτος εἶναι ὄντως δεδικαιολογημένος ἐν μέρει.

Λέγομεν ἐν μέρει διότι καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ τις νὰ προχωρήσῃ σταματᾷ ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ἥτις θὰ τῷ ὑποβληθῇ δι' ὅσα θὰ σκεφθῇ ἢ φανερώσῃ πέραν τοῦ σταθμοῦ τοῦ περιλαβόντος τὰ ὅσα ἐξέθεσεν ἢ ἐσκέφθη καὶ δι' ἃ εἶχε τὴν ἀπάντησιν.

Ἐκ τῆς σκέψεως ταύτης ὁρμώμενοι ἐρωτῶμεν. Εἶναι ἀναγ-

καῖος, ἤ, ὀρθότερον, ἐπιβεβλημένος ὁ σταθμὸς οὗτος ; Καθ' ἡμᾶς ὄχι. Ἀλλ' εἰς τὸ «ὄχι» αὐτὸ ἐπακολουθεῖ εὐθὺς ἀμέσως, ἕνα μεγάλο «διατί;»

Τὸ «διατί» αὐτὸ ὑπερπηδᾶται νομίζομεν, ὡς ὑπερεπηδήθησαν τὰ ὅσα συνελήφθησαν καὶ ἐξετέθησαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ ὃν προεκάλεσεν ἡ σκέψις ὅτι δὲν θὰ ἠδυνάμεθα, προχωροῦντες, ν' ἀποδείξωμεν τὰς πέραν τοῦ σταθμοῦ τούτου σκέψεις μας.

Ἐξεταστέον ὅθεν : Πῶς ἐξηγήσαμεν τὰ μέχρι τοῦ σταθμοῦ ἐκτεθέντα ; καί : Διατί δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ πέραν τοῦ σταθμοῦ τολμηθέντα ;

Ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τούτου καὶ ἥτις εἶνε ὅτι, ἀφοῦ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐδώσαμεν τὴν ἀπάντησιν τῶν μέχρι τοῦ σταθμοῦ ἐκτεθέντων—τολμηθέντων, ἐξάγεται ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐρωτήματος καὶ ἥτις εἶναι ἡ ἑξῆς : Ἀφοῦ τὰ μέχρι τοῦ σταθμοῦ τολμηθέντα καὶ ἐκτεθέντα ἐθεωρήθησαν, πρὶν ἐκτεθῶσιν, ὡς μὴ ἔχοντα ἀπάντησιν καὶ ἥτις ἐν τούτοις εὑρέθη καὶ ἐξετέθη, διατί καὶ πῶς δὲν θὰ εὑρεθῇ καὶ διὰ τὰ πέραν τοῦ σταθμοῦ τούτου προστεθησόμενα, ἐκτεθησόμενα, τολμηθησόμενα ;

Ἐκ τῆς σκέψεως ταύτης ὁρμώμενοι δυνάμεθα νὰ ἐκφρασθῶμεν καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἀπόδειξιν, ἀναμένοντες πλὴν νὰ εὕρωμεν ἢ ν' ἀπαντήσωμεν ταύτην ἐκ γενησομένης ἀπαντήσεως ἢ ἐκ προκληθησομένης συζητήσεως.

Δυνάμενοι ὅθεν νὰ σκεφθῶμεν τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξωμεν συνεπῶς, λήγομεν ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος καταλήξῃ εἰς ἀπόφασίν τινα, ἀπόφασιν ἣν ἔλαβεν ἐκ προηγηθείσης σκέψεως—σκέψεως προελθούσης ἐξ αἰτίας τινός, ἡ φύσις τὸν προέτρεψε νὰ καταλήξῃ εἰς ταύτην.

Ἐκστομιζομένου τοῦ συλλογισμοῦ τούτου, βεβαίως προβάλλει ἡ ἐρώτησις : Πῶς ἀποδεικνύεται τὸ τοιοῦτον ; Ἀποφαινόμεθα ὅτι : ὁ κλέπτης ἵνα διαπράξῃ τὴν κλοπήν, ὡρμήθη ὑπὸ αἰτίας τινός· ἡ δὲ αἰτία αὕτη εἶναι ἡ στέρησις τῶν ὧν ἐπεθύμησε καὶ ἐπεχείρησε νὰ κλέψῃ, ἀδιάφορον ἂν θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὧν ἐπεθύμησε διὰ τῆς κλοπῆς. Δηλαδὴ ἐπεθύμησε νὰ κλέψῃ ὡρμηθεὶς ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι εἶχεν ἀνάγκην νὰ κλέψῃ· ἡ ἀνάγκη δὲ αὕτη προῆλθεν ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι οὕτω θ' ἀπέκτα, ὅ,τι ἐπεθύμησεν. Ἡ ἀπόδειξις δ' ὅτι ἐγνώριζε τὰς συνεπείας τῆς πράξεως ταύτης—τῆς κλοπῆς μᾶς πείθει ἔτι πλεῖον ὅτι ἡ φύσις τὸν ὤθησεν νὰ προβῇ εἰς τὴν κλοπήν. «Πᾶν εὐχάριστον δὲν εἶναι καὶ καλόν· πᾶσα ἐπιθυμία δὲν εἶναι καθαρά· οὐδ' ὅ,τι ἀρέσκει τῷ ἀνθρώπῳ ἀρέσκει καὶ τῷ Θεῷ». (Th. Kempis «περὶ μιμήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» σελ. 109).

Ἐπίσης ὁ διαπράττων τὴν κλοπὴν γνωρίζει ὅτι ἡ πρᾶξίς του αὕτη, ἀνακαλυπτομένη, οὐ μόνον τοῦ στερεῖ τὸ ποθούμενον, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖ τὸ ἔγκλημά του. Πλὴν δὲν ὀπισθοχωρεῖ· δὲν σταματᾷ

ἀλλὰ προβαίνει. Τί ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου; οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει, δὲν προΐσταται τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως. Ἀλλὰ ὁδηγεῖται ὑπὸ τῆς σκέψεως ἣν συλλαμβάνει καὶ ἥτις σκέψις ἐξικνεῖται ἐκ τῆς φύσεως.

Περισσότερον συγκεκριμένον παράδειγμα καὶ ἀπόδειξιν περὶ τούτου ἔχομεν τὸ ἔγκλημα τοῦ φόνου ὅστις, ὄχι μόνον εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν συλλαμβάνοντα τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκτελέσεώς του ὅτι θὰ τιμωρηθῇ. ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν θὰ ὠφεληθῇ ὅ,τι ἐνόμισεν ὅτι θὰ κερδίσῃ ἐκτελῶν τοῦτον,

Ὁ Α βλέπει ἢ ἀκούει ὅτι ὁ Β ἀγαπᾷ τὴν Γ νέαν καὶ ἐξ ἧς, πλὴν τῶν ἄλλων, θὰ κερδίσῃ καὶ πλοῦτον. Ἀμέσως συλλαμβάνει τὴν ἰδέαν τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Β χωρὶς νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης θ' ἀπολαύσῃ αὐτὸς τὴν Γ ἢ τοὐλάχιστον τὸν πλοῦτον της. Καὶ ἐν τούτοις ἀποφασίζει τὸν φόνον τοῦ Β· Τί ἐξάγεται ἐκ τούτου; ὅτι ὁ Α. ὡρμήθη ἐκ τῆς φύσεως καὶ διέπραξεν ὅ,τι διέπραξεν. Ἄρα δὲν εἶχε τὴν ἐλευθέραν βούλησιν. διότι, ἐὰν τὴν εἶχε δὲν θ' ἀπεφάσιζε νὰ διαπράξῃ τὸν φόνον· καὶ διότι ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν ἦτο καθόλου βέβαιος οὔτε περὶ τῆς ἀποκτήσεως τῆς Γ. οὔτε περὶ τοῦ πλούτου της. Συνεπῶς, ὅ,τι διέπραξε τὸ διέπραξεν οὐχὶ ἐλευθέρᾳ βουλήσει.

Ἀλλ' ἐπὶ τῆς σκέψεως ταύτης προβάλει τὸ ἐρώτημα: Τότε δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐγκληματῇ παντοιοτρόπως καὶ νὰ προτείνῃ ὅτι ἡ φύσις τὸν ὤθησεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν;

Ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶναι κατὰ τοσοῦτον εὔλογος καὶ δικαία ἀφοῦ, ὅ,τι διέπραξεν, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ φύσις τὸν ὤθησε, τὸ διέπραξεν ἐν γνώσει ὢν ὅτι ὄχι μόνον ἦτο ἔγκλημα, ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ ἐπετύγχανε τὸ προσδοκώμενον διὰ τοῦ ἐγκλήματος ὅπερ ἀπεφάσισεν, ἐμελέτησε καὶ ἐξετέλεσεν.—Ἐξεταστέον ὅθεν: Τίς ὑπέχει τὴν εὐθύνην;

Ἐρώτημα ἐξ ἴσου οὐσιωδέστατον καὶ σοβαρόν, περὶ τοῦ ὁποίου ὅμως θὰ ὁμιλήσωμεν προσεχῶς.

Θ. Κ. ΠΥΡΡΟΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΣΚΕΨΙΣ

Ὁ Βολταῖρος ἔκαμε καὶ ἔγραψε τὴν ἑξῆς σκέψιν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. «Ἡ ἀνθρώπινος σκέψις, δυστυχῶς, δὲν βαδίζει ὅπως οἱ θεοὶ τοῦ Ὁμήρου, οἵτινες διεσκέλιζον τὸν Ὄλυμπον διὰ τριῶν βημάτων».

ΨΥΧΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ

Ὑπὸ Teder *ἐκλιπόντος Μεγ. Διδασκάλου τοῦ τάγματος τοῦ Μαρτινισμοῦ.*

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὰ συμπεράσματα τοῦ συνταγματάρχου Ρόχας κατὰ τὰς ἐργασίας του τῆς ἐξωτερικεύσεως τῆς εὐαισθησίας καὶ τῆς κινήσεως —συμπεράσματα βασισμένα ἐπὶ ἀναριθμήτων πειραμάτων—δὲν ἀφίνουν ἐπίσης καμμίαν ἀμφιβολίαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ προσεκτικοῦ ἐρευνητοῦ, περὶ τῆς ὑπάρξεως μιᾶς νευρικῆς δυνάμεως ἀκτινοβολούσης καθὼς καὶ περὶ τῶν πιθανοτήτων της.

Ὁμοίως, ἐὰν ἀκολουθήσωμεν προσεκτικῶς τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων, εὑρίσκομεν μίαν πολυπληθῆ συνοδείαν σοφῶν, οἵτινες μαρτυροῦν ὑπὲρ τῆς θεωρίας τῶν μαγνητιστῶν, ἐνῷ ἡ κοινὴ γνώμη καθωδηγήθη πρὸς τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν τῆς ὑπνωτικῆς ὑποβολῆς.

Ὁ Σὲρ Οὔϊλιαμ Κρούκς, ἐπὶ παραδείγματι, ἀπέδειξεν ὅτι πρόσωπά τινα εἶνε ἱκανὰ νὰ ἐνεργῶσιν ἐξ ἀποστάσεως καὶ ἄνευ ὁρατοῦ μεσολαβοῦντος, ἐπὶ ἀψύχων ἀντικειμένων. Εἰς τὴν ἐξωτερικευθεῖσαν ζωϊκὴν ἐνέργειαν τῶν προσώπων τούτων, δίδει τὸ ὄνομα τῆς ψυχικῆς δυνάμεως. Τῇ βοηθείᾳ συγκεντρωτικῶν ὀργάνων ἐπιστοποίησε τὴν ὕπαρξιν καὶ μάλιστα τὰς μεταλλαγὰς δυνάμεως, ἥτις, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἶναι ἡ ἰδία πρὸς τὴν τοῦ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ.

Δὲν εἶνε ἐν τούτοις μόνος του ὁ περίφημος ἄγγλος σοφὸς ὅστις συνεκέντρωσεν τὴν δύναμιν ταύτην διὰ τῶν ὀργάνων. Ὁ δόκτωρ Pnyfontaine διὰ τῶν γαλβανομέτρων του, ὁ ἀββᾶς Φορτὲν διὰ τοῦ μαγνητομέτρου του, ὁ δρ. Μπαρατοὺκ διὰ τοῦ βιομέτρου του, ὁ δρ. Ζουὰρ διὰ τοῦ στενομέτρου του, συνεκέντρωσαν ἐπίσης τὴν ἐπήρρειαν τοῦ μαγνητισμοῦ ἐπὶ τῶν ἀψύχων.

Τούτου δεδομένου, κατανοητέον διατί ὁ δρ. Σαρπινιὸν ἠδυνήθη νὰ ἐπαναλάβῃ μετὰ τοὺς μαγνητιστὰς πάσης ἐποχῆς ὅτι «πάντα τὰ ἀνόργανα σώματα δύνανται νὰ διοχετευθοῦν διὰ μαγνητικοῦ ρευστοῦ καὶ νὰ ἐνεργήσουν κατόπιν ἐπὶ τῶν ἀτόμων».

Οὕτω, τῳόντι ἐπενήργουν ἐπὶ τῶν θεραπευομένων ἀσθενῶν, τὰ μανδήλια καὶ τὰ ἀσπρόρρουχα τὰ ὁποῖα εἶχον ἔλθει εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Εἶνε προφανὲς ἐπίσης ὅτι διὰ νὰ ἐπανεύρῃ κύων τις τὰ ἴχνη τοῦ κυρίου πρέπει οὗτος νὰ ἔχῃ ἀφίσῃ κάτι τὸ αἰσθητὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχασε ἀντικείμενόν τι, τὸ ἀν-

τικείμενον τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ἐμποτισθῇ μὲ κάποιον ρευστόν, ἵνα δυνηθῇ ὁ κύων νὰ τὸν ἐπανεύρῃ.

Ὅσον καὶ ἂν αἱ προαναφερθεῖσαι μαρτυρίαι εἶνε ἀναντίρρητοι, ὅσον καὶ ἂν τὸ πᾶν ἀποδεικνύει τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ μαγνητισμοῦ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, ἐν τούτοις εἶνε τόσον μεγάλη ἡ πολιτικὴ ἐπήρεια τοῦ ὑπνωτικοῦ σχίσματος, ὥστε ἐθεάθη εἰς τὰ 1900 ὁ θεραπευτὴς Ἐδουάρδος Πώλ, κατεδιώχθη ὑβριστικώτατα ὑπὸ τοῦ σωματείου τῶν ἰατρῶν τοῦ Βελγίου, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχεν καταδιωχθῇ εἰς Γαλλίαν εἰς τὰ 1799 — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὸν ἰατρὸν J. Vindevogel, ἀγανακτήσαντα διὰ τὴν καταδίωξιν ταύτην, νὰ εἴπῃ:

«Ἐὰν ἀρνεῖσθε ἢ ἀμφιβάλλετε περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ μαγνητικοῦ τούτου δώρου, πολὺ ὀλίγον διαδεδομένου δυστυχῶς, σᾶς παρακαλῶ νὰ σταματήσετε τὸν σκεπτικισμόν σας, τὴν ἀμφιβολίαν σας ἢ τὴν ἀπιστίαν σας. Τὸ τοιοῦτον ὑπάρχει καὶ ἀπεδείχθη. Διὰ τοῦ ζωϊκοῦ ἢ μαγνητικοῦ ρεύματος οἱ ἅγιοι, οἱ θαυματουργοί. ἐνήργησαν εἰς πᾶσαν χώραν, εἰς πάντα χρόνον».

Ἄλλως τε, ὅταν οἱ ἔμποροι ἀψινθίου εὑρίσκουν τρόπον νὰ πλουτίσουν δηλητηριάζοντες τὸν κόσμον, δύναταί τις νὰ περιμένῃ νὰ γίνῃ δεκτὴ μία ἰατρικὴ μέθοδος, τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐμπιστευθῇ, θὰ εἶνε ἀνίκανοι νὰ τὴν ἐφαρμόσουν; Δέν εἶναι καλλίτερον δι' αὐτὸν (τὸν ἰατρὸν) νὰ ἐπηρεάζῃ τὸν πελάτην του ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ συνταγὴ εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ὅτι τὰ φάρμακα τὰ ὁποῖα θὰ πάρῃ — καὶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων εἰσπράττει 30—40 ο)ο — εἶναι πραγματικῆς ἀποτελεσματικότητος;

Ἀποθνήσκουν φεῦ! οἱ ἀσθενεῖς ὅπως καὶ αἱ ἀρχαί μας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

CAMILLE FLAMMARION

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΨΥΧΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Σχετικῶς μὲ τὴν Κίναν, ἐδέχθην ἀκριβῶς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Πεκίνου, κ. Λού-Κάο, ὁ ὁποῖος μοῦ ὡμίλησε περὶ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν Κινέζων καὶ τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς. Λατρεύουν, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει τοὺς νεκρούς, ἀλλὰ αἱ ἰδέαι των δὲν ὁμοιάζουν

πρὸς τὰς ἰδέας τῶν χριστιανῶν, Ἰσραηλιτῶν καὶ Μουσουλμάνων. Δύο θρησκεῖαι κυριαρχοῦν εἰς τὴν Κίναν. Ὁ Βουδισμὸς καὶ ὁ Ταοϊσμός. Ὁ πρῶτος δὲν βεβαιώνει τὴν ἀτομικὴν μέλλουσαν ζωήν. Ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης τελειώνει μαζὺ μὲ τὴν γήϊνον ζωήν. Ὁ Νιρβάνας εἶναι ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀπορρόφησις, ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν ψυχῶν εἰς τὸ μέγα Πᾶν, εἰς τὴν παγκοσμίαν ψυχήν. Σταγὼν ὕδατος εἰς Ὠκεανόν, χαμέναι μέν, ἀλλὰ ὑπάρχουσιν ἀκόμα. Μία τοιαύτη θεωρία εἶναι κάπως ὑπέροχος. Ἀναμφιβόλως ἡ Βουδικὴ θεωρία ἀντικαθίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὸν Ταοϊσμόν, ὅστις βεβαιώνει τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν καὶ διαιωνίζει τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς, ἕνεκεν τοῦ ὅτι δὲν εἶναι καταληπτὴ καὶ διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ αἰσθανόμεθα τὴν προσωπικὴν ὕπαρξίν μας συνεχιζομένην. Μετὰ τὸν θάνατον, ὅστις ἀξίζει γίνεται ἅγιος. Ὑπάρχει ὁ Παράδεισος καὶ ἡ Κόλασις. Αἱ δύο αὗται θρησκεῖαι εἶναι προγενέστεραι τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικαί. Τὸ πλεῖστον τῶν Κινέζων δὲν πιστεύει εἰς τίποτε, εἶναι ἐλευθεροσκεπτόμενοι, ἀλλὰ γενικῶς, παραδέχονται τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν τῆς ψυχῆς χωρὶς νὰ ἀνησυχοῦν δι' ὅ,τι αὕτη γίνεται.

Κατὰ σύμπτωσιν ἀξίαν προσοχῆς, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐλάμβανον ἀπὸ τὴν Κίναν τὴν προηγηθεῖσαν ἐπιστολὴν ἐλάμβανον καὶ τὴν κατωτέρω ἀπὸ τὴν Βογόταν, πρωτεύουσαν τῆς Κολομβίας, ὅπου ἔχει ἱδρυθεῖ ἀπὸ τοῦ 1880 παρὰ τοῦ Gonzalez, ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀκριβῶς καὶ εἰς ὕψος 3,000 μέτρων, ἓν «Ἀστεροσκοπεῖον Φλαμμαριόν». Αἱ ψυχικαὶ ἔρευναι συνενοῦνται πρὸς τὰς ἀστρονομικὰς καὶ μᾶς θέτουν κατέναντι τοῦ οὐρανοῦ. Ἰδοὺ αὕτη:

«Ζητοῦμεν φῶς ἀπὸ σᾶς, τὸ ὁποῖον ἀξίζει τὰς ἐργασίας μας. Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ ὁμίλου μας, Πνεύματα ἐξ ἀντιθέτων μερῶν μᾶς ὡμίλησαν διὰ τοῦ ὑπνωτισμένου μεσάζοντος. Δύο πνεύματα αἴφνης εἶναι ὁ Ραμὼν Ἰμφιέστα καὶ ὁ Ζουὰν ντὲ Ντίος Οὐρίμπ. Τὰ Πνεύματα ἐπίσης μᾶς ἀνήγγειλαν τὴν ἔλευσιν δύο προσωπικοτήτων οὐχὶ ὀλιγώτερον ἀντιθέτων, τοῦ ἀδελφοῦ Λουδοβίκου ντὲ Λεών, καθολικοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ Λέοντος Τολστόϊ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἰδικήν του θρησκείαν. Αἱ ἀντίθετοι αὗται ἀνακοινώσεις δὲν δύνανται νὰ προέλθουν παρὰ τεσσάρων ἢ πέντε ἱδρυτῶν τοῦ ὁμίλου μας, καίτοι εἴμεθα ἐπαναστάται ἀπὸ ἰδεολογικῆς ἀπόψεως. Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ γεγονότα ταῦτα; Εἶναι ἆρά γε φυσικῆς τάξεως; εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐγκεφαλικῆς διεγέρσεως; ἔχουν εὐθύνην αἱ φαντασίαι μας προέρχονται ἀπὸ τὰ πνεύματα τὰ ὁποῖα κατονομάζονται; μόνον σεῖς μπορεῖται νὰ ἀπαντήσετε. Εἴσθε.... κλπ... κλπ...

Luis Montano Medina

Εἰς Βογόταν Κολομβίας (Νοτία Ἀμερική)

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη συνοδεύεται παρ' ἑνὸς φύλλου τῆς ἐφημερίδος La voz del Pueblo, τῆς ὁποίας ὁ ὑπογράφων εἶναι διευθυντὴς περιεχούσης ἄρθρον ὑπογεγραμμένον παρ' ἐμοῦ καὶ καταλῆγον ὡς ἑξῆς:

«Τὸ μέλλον θὰ μᾶς διδάξῃ. Ὀλίγα γνωρίζομεν καὶ μόλις ἀρχίζομεν νὰ μανθάνωμεν».»

Καὶ ὅμως ἡ φράσις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐδῶ πληρέστατα καὶ ὁμολογῶ, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ δώσω τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, οὔτε καὶ σήμερον ὅπως οὔτε καὶ ἀπὸ τριάκοντα, τεσσαράκοντα καὶ πεντήκοντα ἐτῶν. Τὸ τελευταῖόν μου ἄρθρον τιτλοφορούμενον «Τὸ πνευματιστικὸν πρόβλημα», μᾶς παρουσίασε τὸν δολοφόνον Τρόπμαν ὁμιλοῦντα μετὰ ἁγνῶν καὶ καὶ ἐπιμελῶν νεανίδων τοῦ Σχολείου τῶν Σεβρῶν, ἀποκαλύπτοντα δὲ εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν τὸ θέμα τὸ ὁποῖον θὰ τῆς ἐδίδετο κατὰ τὰς ἐξετάσεις της. Ἀληθῶς, τί νὰ σκεφθῇ κανεὶς περὶ τῆς τοιαύτης μεσολαβήσεως; Τί ὑποθέσεις νὰ κάμῃ; Εἶναι πνεύματα μετανοοῦντα, καταδικασμένα, τελειοποιημένα;.. Εἶναι κακὰ πνεύματα, διασκεδάζοντα;... ἢ μᾶλλον εἶναι ἀσυνείδητοι ὑπενέργειαι τῶν προσωπικοτήτων μας;... Εἶναι ὄνειρα ἐν ἐγρηγόρσει;... Ὁ ψυχικὸς κόσμος εἶναι ἕνας ἀπέραντος κόσμος πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς αὔριον. Θὰ εἶναι ἡ κυριωτέρα κατάκτησις τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Ἐρευνῶμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαφωτισθῶμεν. Αἱ μελέται μας δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι αἱ παρατηρήσεις καταφθάνουν πανταχόθεν ἵνα βοηθήσωσιν εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου προβλήματος.

Ἰδού τινες ἐκ τούτων οἵτινες μοῦ ἐστάλησαν παρὰ σεβαστοῦ τινος ψυχιστοῦ ὅστις μᾶς ἔγραψε τὰ ἑξῆς :

«Ἤμην ἐπὶ μακρὸν ἑταῖρος τῆς ψυχικῆς ἑταιρείας τοῦ Λονδίνου καὶ φίλος τοῦ Μέγερ ὅστις ἦτο μικρότερός μου κατὰ 4 ἔτη.

Ἔγραφα συχνὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Ἑταιρίας καὶ ὁ Μέγερ ἀνεδημοσίευσεν εἰς τὸ ἔργον του Human Personality, τὰ πειράματά μου τῆς μεταβιβάσεως τῆς σκέψεως μεταξὺ τῆς Ἑλβετίας εἰς ἣν κατῴκουν τότε καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ Κορσικῆς».

«Κατὰ καθῆκον, σᾶς παρουσιάζω, διὰ τὴν γενικήν σας σύνθεσιν, τινὰ ἐκ τῶν πειραμάτων μου.

«1ον) Περισσότεροι τοῦ ἑνὸς φίλοι μου ἦλθον νὰ μοῦ ἀναγγείλουν τὴν ἀναχώρησίν των, τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου των. Ἕνας ἐξ αὐτῶν, εὑρέθη αἰφνιδίως πλησίον τῆς κλίνης μου, ἐν μέσῳ τῆς νυκτός: Ἠννόησα, καίτοι δὲν ὡμίλησε, τί ἐσήμαινε τοῦτο. Ὕστερον ἀπεμακρύνθη καὶ ᾐσθάνθην τὸν ἑαυτόν μου παρασυρόμενον καὶ δι' ἰσχυρᾶς μου προσπαθείας συνεκρατήθην. Ταὐτοχρόνως, ἐξυπνοῦσα κατάβρεκτος ὑπὸ κρύου ἱδρῶτος.

«2ον) Καὶ ἰδοὺ ἄλλο σπανιώτερον, Εἰς τὰ 1861, ἀνεχώρουν ἀπὸ τὸν σταθμὸν τῆς Γενεύης διὰ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας. Μὲ εἶχον συνοδεύσει ἕως ἐκεῖ ὁ πατήρ μου καὶ ἀδελφός μου. Τὴν στιγμὴν ποῦ ἀπεχαιρετώμεθα, ὁ πατήρ μου ἤνοιξε τοὺς μεγάλους ὀφθαλμούς του, ὡς ἐὰν νὰ μ' ἔβλεπε διὰ πρώτην φοράν, ὕστερα, χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε, μὲ ἠσπάσθῃ. Μόλις ἐγύρισε εἰς τὸ σπῆτι βυθισμένος εἰς βαθυτάτην σιωπήν, κατελήφθη ὑπὸ λυγμῶν. Ὁ ἀδελφός μου ἔσπευσεν νὰ ἐρωτήσῃ τὴν αἰτίαν :

— Ὦ ! ἀπήντησεν ὁ πατήρ μου δὲν θὰ ἰδῶ πλέον τὸν ἀδελφόν σου ἐδῶ κάτω.

Ὁ πατήρ μου ἦτο 46 ἐτῶν καὶ ὑγιέστατος.

— Διατί μπαμπᾶ ; ἐπανέλαβεν ὁ ἀδελφός μου.

— Διατί ; Διότι τὴν στιγμὴν ποὺ τὸν ἀποχαιρετοῦσα, ὁ ἀδελφός σου μοῦ ἐφάνη τέτοιος ὅπως θὰ εἶνε κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸν παράδεισον, μὲ τὸ πρόσωπον ἀκτινοβολοῦν ὑπὸ οὐρανίου χαρᾶς.

«Τέσσαρας μῆνας ἀργότερον , ὁ πατήρ μου ἀπέθνησκεν ὑπὸ τύφου, κατόπιν δεκατετραημέρου ἀσθενείας, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1862.

«Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἤμην εἰς τὴν Ajmere νοτιοδυτικῶς τῶν Ἰνδιῶν. Μίαν ἡμέραν, ἔλαβον ἐπιστολὴν τοῦ πατρός μου τὴν ὁποίαν ἔγραφε χαίρων ἄκρας ὑγείας, ὕστερον ἀπὸ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς της. Ἦτο συγκινητικὴ διὰ τὴν πατρικήν της ἀφοσίωσιν καὶ τίποτε δὲν ἐφανέρωνε ὅτι τὰ πάντα δὲν εἶχον καλῶς εἰς τὸ σπῆτι του. Ἔ! λοιπὸν ἀναγινώσκων τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, κατελήφθην ὑπὸ ἀνεκφράστου ἀγωνίας· δάκρυα ἦλθον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἔσπευσα εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτιον φίλου μου τινος.

— Μόλις ἔλαβον, ἀνεφώναξα, ἀπὸ τὸν πατέρα μου, μίαν τόσον ὡραίαν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν θὰ ἔλεγε κανεὶς σταλεῖσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ !»

Αὔγουστος Γκλάρντον

Τὸ βλέπομεν μίαν ἐπὶ πλέον φοράν. Ὁ ψυχικὸς κόσμος εἶναι ***ὁλόκληρον σύμπαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν,*** πρὸς συζήτησιν. Ἡ γήϊνος ἀνθρωπότης ἀρχίζει τὴν πειραματικὴν μελέτην μόνον,ἀλλὰ ἡ μελέτη αὕτη ἐκδηλοῦται τώρα, καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ πλάτος.

ΚΑΜΙΛΛΟΣ ΦΛΑΜΜΑΡΙΟΝ

Γ. Γ. Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἠτοιμαζόμην νὰ στείλω τὸ παρὸν ἄρθρον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, μία ἐπιστολὴ μοῦ ἔρχεται ἐκ τοῦ βάθους τῆς Βραζηλίας, ἀπὸ τὴν Κουρίτιμπα, καὶ ἥτις μοῦ καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι εἷς ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἀ-

ποθανὼν εἰς τὸ Ρίον Ἰανέϊρον, κατηγορήθη ὅτι ἐξηφάνισε πλεῖστα στρατιωτικὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα τῷ ἦσαν ἐμπεπιστευμένα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο προεκάλεσε τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἵνα ἐξετάσωσι καὶ κρίνωσι τὸ μέρος τῆς εὐθύνης τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ καταλογισθῇ εἰς τὴν χήραν του. Ἡ συζήτησις δὲν ἦτο εὐνοϊκὴ διὰ τὸν ἀξιωματικὸν καὶ ἐν μέσῳ τῆς συζητήσεως ἐκείνης ἓν κτύπημα ἐξαιρετικῆς σφοδρότητος κατεφέρθη ἐπὶ τῆς τραπέζης, μετὰ τόσης δυνάμεως ὥστε τὰ μελανοδοχεῖα ἐκυλίσθησαν χάμω. Ἡ συνέχεια τῆς ἀνακρίσεως ἀπέδειξε τέλος ὅτι ὁ ἀποθανὼν δὲν εἶχε καμμίαν ἐνοχὴν εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ἐγγράφων.

Μάλιστα. Εἶνε ἀκριβῶς μία παγκόσμιος ἐξάπλωσις τῶν ψυχικῶν μελετῶν, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ἑορτάσωμεν.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ

Ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων, ἐπὶ πάσης ἐπιστήμης καὶ τέχνης συλλογισμῶν.

Ὑπεράνω ἱστορίας, πλήρους πείρας καὶ γνώσεως.

Ὑπεράνω κόσμου ὅλου ζωῆς, ἀγωνιώσης ἐν τῇ πρὸς ἑαυτὴν πάλῃ, πρὸς κατανόησιν καὶ κατάκτησιν τῆς ἀτέρμονος εὐδαιμονίας, Πνεῦμα Μυστήριον αἰωρεῖται, ἀσύλληπτον εἰς κάλλος εἰς ρυθμόν, εἰς ἔννοιαν.

Μάτην τὸ ἀνθρώπινον κρανίον ἐντείνεται ἕως διαρρήξεως, ἀπὸ τὴν πλημμυρίδα τῆς περὶ τούτου σκέψεως.

Ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν αἰώνων, σελαγίζει αἴφνης ἐπὶ κροτάφων τινῶν, ὡς δρόσος ἑωθινή, ὑγρὰ μαρμαίρουσα ὀπτασία.

Ἡ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας βιοῦσα ἀνθρωπότης ἐν τῇ νοσταλγίᾳ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως, ἀνακηρύττει τὸν ὑπότρεμον τοῦτον σελαγισμόν, ἥλιον ἀποκαλύψεως τοῦ ζωοφόρου μυστηρίου πνεύματος—τοὺς δὲ κροτάφους ἐκείνους μαντεῖα φιλοσόφων.

Ἀλλοίμονον!

Αἴφνης ἀκούεται πάταγος φοβερός!

Καταρρέει ἡ παγκόσμιος πίστις!

Καταρρέει ἀφοῦ εἶδε διαρρέουσαν τὴν δροσόπλαστον ὀπτασίαν τῶν κροτάφων ἐκείνων.

Δὲν ἦτο φῶς ἐκεῖνο ἡλίου, οὔτε κἂν πυγολαμπίδων.

Ἱδρὼς—ἦτο ἱδρὼς ἁγνός, ὑπάτης ἀγωνίας πρὸς κατανόησιν τοῦ ἀκατανοήτου· οἱονεὶ ἀνάβλυσμα **ἰχνῶν τινῶν** ἐκ τῆς ἐν τοῖς κρανίοις τοσοῦτον ἐνταθείσης πλημμυρίδος τῆς σκέψεως.

Ὁ δὲ σελαγισμὸς ἐκεῖνος—τίς οἶδε, δειλὴ καὶ λανθάνουσα ὑπόνοια τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ πνεύματος ἐκείνου.

Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ποτέ!

Ἔλθετε λοιπὸν, οἱ συλλογισμοὶ πάσης τέχνης καὶ πάσης ἐπιστήμης· ἡ ἀνθρωπότης τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων· ἡ ἀγωνιῶσα διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ζωή, ἐπὶ τῇ ἀντιθέτῳ ἀναζητήσει τοῦ παυσιλύπου πνεύματος.

Μακρὰν ἀπὸ φιλοσόφων μαντεύματα, ἂς ἐπαναδοθῇ ἐν τῇ σκέψει ἡ πρωτόγονος χάρις τῆς πίστεως, ἐπὶ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Καλοῦ, τοῦ Σοφοῦ, τοῦ Δυνατοῦ.

Καὶ ἐν τῇ καταπλήξει πρὸ τῶν θαυμάτων τῆς ἀποκαλύψεως αὐτῶν μέσῳ τῆς φύσεως, τῆς ζωῆς, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης ὄγκων πλέον καὶ οὐχὶ ἰχνῶν τοῦ μυστηρίου τῆς ὑπάρξεως—θέλει νοηθῇ καὶ κατακτηθῇ ἡ ἀτέρμων ἡμῶν εὐδαιμονία.

Ν. ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 τοῦ παρόντος περιοδικοῦ, ἀνέπτυξα δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς. Γεννᾶται ὅμως νῦν ἡ ἀπορία, ποῖον τὸ αἴτιον τῆς ζωῆς μας; ἡ ἀόρατος, ἡ αἰώνιος καὶ ἀκοίμητος αὕτη δύναμις ἥτις συνέχει τὴν ὕλην μας ἐν τῇ ἁρμονίᾳ τῶν κινήσεών της.

Πολλὰς θεωρίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν, ἐκ τῶν πρώτων Ἰώνων φιλοσόφων, τῶν Πυθαγορείων, τῶν Φυσικῶν τοῦ Ε'. αἰῶνος καὶ πλείστων ἄλλων αἵτινες μόνον εἰς τὴν ἱστορίαν ἀνάγονται καθ' ὅσον ἐν αὐταῖς γίνεται σύγχισις μεταξὺ δυνάμεως καὶ ὕλης, πᾶσαι ὅμως αὗται ἐν τῇ συγχρόνῳ φιλοσοφίᾳ συνεπύχθησαν εἰς δύο σχολὰς τῶν Ὑλιστῶν καὶ Δυναμιστῶν ἢ Πνευματιστῶν.

Δὲν θ' ἀναπτύξω, οὐδὲ θὰ κρίνω τὸ δόγμα ἑκάστης τούτων. Ἁπλῶς καὶ γενικῶς μόνον θὰ στηρίξω θεωρίαν ἣν μοῦ ὑποβάλλει ἡ ψυχή μου καὶ ἡ λογική.

Προκειμένου νὰ εἴπωμεν ποῖον τὸ αἴτιον τῆς ζωῆς, ἀρκεῖ πρῶτον νὰ παρατηρήσωμεν ὁποία διαφορὰ μεταξὺ μιᾶς μάζης ὕλης καὶ ἑνὸς κυττάρου, ὅπερ καὶ τοῦτο μᾶζα ὕλης εἶναι.

Ἡ ἄψυχος ὕλη κέκτηται κίνησιν, ἑπομένως καὶ δύναμιν, ἥτις τὴν διέπει· τοῦτο μᾶς τὸ δεικνύωσι, ὁ ἠλεκτρισμός, ὁ μαγνητισμός, ἡ θερμότης, ἡ ἰδιότης τῆς κρυσταλλώσεως ἀλάτων, ἡ τῆξις καὶ ἡ πῆξις αὐτὴ τέλος ἡ ἀέναος κίνησις τῶν οὐρανίων σωμά-

των. Αὗται ὅμως αἱ ἰδιότητες ὅπως μᾶς φαίνονται δὲν μᾶς πείθωσι ὅτι εἶναι δυνάμεις ἰδιάζουσαι ἑκάστου τῶν 83 χημικῶν στοιχείων, τοὐναντίον ὁ ὄχλος νομίζει ὅτι εἶναι ρευστά, ὑπερφυσικαὶ ἴσως δυνάμεις περιβάλλουσαι αὐτόν, ἐνῷ ἀκριβῶς εἶναι τὸ πρῶτον.

Καθ' ἓν δηλαδὴ τῶν 83 χημικῶν στοιχείων κέκτηται ἰδιάζουσαν τάσιν πρὸς κἄτι τι· αὕτη δὲ καταφαίνεται ὅταν δύο τοιαῦτα στοιχεῖα εὑρεθῶσι πλησίον π.χ, αἱ δύο τάσεις ἢ δυνάμεις τῶν στοιχείων ἄνθρακος καὶ ὀξυγόνου ἐν ὡρισμένῃ ἀναλογίᾳ παράγουσι τὴν θερμότητα, τὸ πῦρ.

Ἐὰν νῦν παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ κύτταρον εἶναι καλὸς ἀγωγὸς θερμότητος καὶ ἠλεκτρισμοῦ, εἶναι ἀκόμη καὶ ἑστία θερμότητος, παράγει τὰς αὐτὰς χημικὰς ἐργασίας ὡς ἐὰν ἦτο ἄψυχον σύνολον χημικῶν στοιχείων, πάσχει ἀένναον μεταβολὴν ὅπως ἡ ἄψυχος ὕλη, θὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἄψυχος μάζα ὕλης καὶ κύτταρον ζωϊκὸν εἶναι τὸ αὐτό· διαφέρουσι δὲ μόνον κατὰ τὴν μορφὴν δυνάμεως.

Αὕτη ὅμως ἡ μικρὰ διαφορὰ δὲν θὰ μᾶς κάμῃ ν' ἀλλάξωμεν γνώμην, ὅτι τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν ἄλλης διαφόρου δυνάμεώς, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ὕλης εὑρεθείσης ὑφ' ὡρισμένας συνθήκας. Βεβαίως ἡ ὕλη τοῦ μικροζώου αὐτοῦ σύγκειται ἐκ χημικῶν στοιχείων συντεθειμένων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ παρασκευασθῇ ἐν χημικῷ ἐργαστηρίῳ, παρὰ ὅταν εὑρεθῶσιν αἱ ὡρισμέναι συνθῆκαι ἃς προανεφέραμεν· γίνεται ὅμως κάποια ἐξαίρεσις, ὡς ἡ ἐπιστήμη μᾶς λέγει διὰ κἄποια μικρόβια παραγόμενα αὐτομάτως, χωρὶς νὰ προέλθωσιν ἐξ ὁμοίων των.

Τοῦτο εἶναι μία ἔτι ἀπόδειξις καὶ θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν καὶ σήμερον ἐπὶ πολυπλοκωτέρων τὸν ὀργανισμὸν ζῴων ἐὰν εὑρίσκετο, ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῆς ὕλης των καὶ ἡ μεσολάβησις τῶν δυνάμεων ἑτέρας ὕλης.

Ἑτέρα ἀπόδειξις πάλιν εἶναι ὅτι, ὅσον πολυπλοκωτέρα καὶ ποικιλοτέρα εἶναι ἡ σύνθεσις χημικῶν στοιχείων εἰς ἓν γένος ζῴων τόσον καὶ ἡ ποικιλία τῶν δυνάμεών των εἶναι μεγαλειτέρα καὶ λέγων ἐπὶ τοῦ προκειμένου δυνάμεις, ἐννοῶ τὸ νευρικὸν σύστημα, τὴν λειτουργίαν τῶν αἰσθήσεων τοῦ Γαγγλιακοῦ συστήματος κλπ.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπεδείξαμεν ὅτι τὸ ζωϊκὸν ὂν ἐγένετο ἐκ τῆς ἀλληλοεπιδράσεως τῶν τάσεων ὡρισμένων στοιχείων εὑρεθέντων ὑφ' ὡρισμένας συνθήκας γίνεται κατάδηλον ὅτι τὸ αἴτιον τῆς ζωῆς εἶναι αἱ διάφοροι τάσεις ἢ δυνάμεις ἃς κέκτηται ἕκαστον τῶν 83 μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων χημικῶν στοιχείων.

ΕΚΛΕΚΤΙΚΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΗΣ ΔΑΜΙΑΣ

('Αποκάλυψις τοῦ ἀστρικοῦ ἀποτυπώματος 3500 ἔτη πρὸ Χριστοῦ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Διήλθομεν πρὸ τοῦ ἀνακτόρου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς κατελθὼν ἐχαιρέτισε τὴν ἐπικήδειον πομπήν. 'Εξήλθομεν τῆς μεγάλης λεωφόρου καὶ φθάσαντες παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἐπέβημεν πάντες ἐξ μεγάλων στρατιωτικῶν πλοίων καὶ οὕτω ὅλη ἡ ναυτικὴ αὕτη νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἀνῆλθε τὸ ρεῦμα καὶ διὰ μεγάλου τινὸς ἰσθμοῦ, ἔφθασεν εἰς τοὺς πόδας τῶν Πυραμίδων. Ἡ συνοδία ἀπεβιβάσθη καὶ ἐσχηματίσθη καὶ πάλιν, διά τινος δὲ ὁμαλῆς κατωφερείας, εἰσέδυσεν εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους τῶν Πυραμίδων. Ὅταν ἐφθάσαμεν ἐμπρὸς εἰς τὸν μεγάλον ναὸν τῆς Ἴσιδος τῆς Πυραμίδος τοῦ Κουφρᾶ, εἰσήλθομεν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἐγένετο ἄλλη μία ἱεροτελεστία πλήρης μεγαλείου.

Ἡ νεωστὶ ἐκλεγεῖσα Μεγάλη Διδασκάλισσα, εὐγενὴς κόρη τῆς Μέμφιδος, ἐσκόρπισεν ἐπὶ τοῦ φερέτρου ἄνθη καὶ δάκρυα εἰλικρινῆ. Ὁ ὁριστικὸς τάφος, εὑρίσκετο ἀκόμη μακράν, ὅταν δὲ ἐφθάσαμεν ἐκεῖ, ἀπόκρυφοι τῦποι ἐξετελοῦντο ὑπὸ τῶν μεμυημένων. Πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ ὁ ἱερεὺς κατέθηκε παραπλεύρως τοῦ φερέτρου τὴν ὑδρίαν μετὰ διαφόρων ἄλλων δοχείων προσφερθέντων παρὰ τῶν βεβήλων, ὁ δεύτερος δὲ ἱερεὺς κατέθηκεν εἰς εἰδικήν τινα θήκην, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθεῖσαν, τὰ θεῖα ἀγαλμάτια καὶ τέλος ὁ γέρων Σέφα, πλήρης ἀξιοπρεπείας καὶ πλήρης λύπης, κατέθηκε πλησίον τοῦ φερέτρου τῆς κόρης του, τὸ βιβλίον τῶν τεθνεώτων, φιλοσοφικὸν ἐγχειρίδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ θανόντες, σκέπτονται εἰς τὴν μοναξιὰν τοῦ τάφου των. Τελευταῖος ὅλων, ὁ Μέγας Ἱερεὺς καὶ Μάγος Σελαΐτ-Χὰ προσηγόρευσε τὴν μεταστᾶσαν διὰ τῶν ἑξῆς:

— Ἁγνὴ Δάμια, ἔνδοξος κόρη, ἄκουσε τοὺς τελευταίους μου λόγους, ἐπάνελθε ἐκ τοῦ ληθαργικοῦ σου ὕπνου καὶ δὸς προσοχὴν ἐκ τοῦ βάθους τῆς κατοικίας σου, εἰς τὴν ὑπερτάτην μου ἐπίκλησιν. Ὑπῆρξες τέκνον μας ἐν πνεύματι, ἠκολούθησες μὲ ὅλην τὴν ζέσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ μὲ εὐλαβῆ ἐπιθυμίαν, τὰς ἱεράς μας διδασκαλίας. Κατὰ τὸ προσκύνημά σου μέσῳ τῶν ἀγνώστων ἐκτάσεων, ἐνθυμοῦ τῆς προσοχῆς ποὺ εἴχομεν διὰ σὲ καὶ τὰ πνευματικὰ ὠφέλη, δι' ὧν ἐπληρώσαμεν τὴν ὕπαρξίν σου καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς ψυχῆς σου θὰ ὁδηγήσῃ τὸ πνεῦμα σου πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ θὰ ἐμπνεύσῃ, σκορπίζουσα τὴν παρηγορίαν εἰς τὸν πονοῦντα καὶ ἀποτεθαρρημένον καὶ πρὸς τοὺς ἀναμένοντας τὰς ὥρας

τῆς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς χαρίζει εἰς τοὺς ἐκλεκτούς του. Τὸ Σχολεῖον τῶν Πυραμίδων, χαιρετίζει θερμῶς ἐκείνην, ἥτις ἐπὶ τόσα ἔτη συνειργάσθη μετ' ἀγάπης καὶ σοφίας καὶ ἐγὼ ὁ διδάσκαλός σου καὶ πατήρ σου ἐκ πνεύματος σὲ χαιρετῶ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ γίνῃς ὁ ἐνδιάμεσος πλησίον ἐκείνων, οἵτινες μὲ περιμένουν πέραν ἐκεῖ. Εἰρήνη εἰς τὴν ψυχήν σου Δάμια.

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου, ὁ μέγας λίθος τοῦ τάφου ἔκλεισεν καὶ ἐσφραγίσθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, κατὰ τὸ σύνηθες καὶ ἡ πομπὴ ὀλίγον κατ' ὀλίγον διελύθη.

Πλήρης μελαγχολίας ἀπὸ τὸ θέαμα τοῦτο, ἠκολούθουν τὴν ὁδὸν βαδίζων πλησίον τοῦ ὁδηγοῦ μου πρὸς τὸ ὑπόγειόν μου, ὅταν ἤκουσα κάποιον νὰ μὲ φωνάζῃ. Ἐστράφην καὶ εἶδον μικράν τινα πομπὴν εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁποίας εὑρίσκετο ὁ Μέγας Διδάσκαλος Σελαΐτ-Χά. Μᾶς ἐπλησίασαν καὶ ὁ Μέγας Διδάσκαλος, ἀπευθυνόμενος εἰς ἐμὲ μοῦ εἶπε εἰς τὴν μητρικήν μου γλῶσσαν.

— Ἄνθρωπε Σεβάσμιε, ὅταν θὰ εὑρεθῇς ἐπὶ τῶν ἱερῶν τούτων τόπων, πλησίασε εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἐδῶ, ὅπου σοῦ ὁμιλῶ καὶ θὰ ἴδῃς κατερειπωμένον καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ριγμένον, τὸ τελευταῖον καταφύγιον τῆς μεγάλης ταύτης Ἱερείας τῆς Ἴσιδος. Ἀπερχόμενος ἐντεῦθεν πρὸς τοὺς βεβήλους, διατύπωσε διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς πράξεως ταύτης, ἀπανθρώπου καὶ βεβήλου ἱεροσυλίας καὶ εἰπὲ εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ κυρία ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς ἐν τῷ κόσμῳ, εἶνε ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νεκρούς. Χαῖρε ἄνθρωπε σεβάσμιε.

Ἔφυγα πρὸ τῆς διαμαρτυρίας ταύτης τοῦ γέροντος σοφοῦ, πλήρης ἐντροπῆς καὶ λύπης καὶ ὅταν συνῆλθον εἰς ἐμαυτόν, ἀντήχει ἀκόμη εἰς τὰ ὦτά μου ἡ ἠχηρὰ φωνὴ τοῦ γέροντος σοφοῦ.

— Ἡ κυρία ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς, εἶνε ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νεκρούς.

Ὅταν ἐξῆλθον εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, διέτρεξα τὰ ἱερὰ ἐρείπια καὶ ἐπὶ τῆς κατωφερείας ὄγκου τινος ἐξ ἄμμου, πρὸς τὸ ὑποδειχθέν μοι μέρος, ἐπανεῦρον τὰ ὑπολείμματα τῆς σαρκοφάγου ἐξ ἀλαβάστρου τῆς ὡραίας Δάμιας, τῆς μεγάλης ἱερείας τῆς Ἴσιδος, τὰ ὁποῖα τρόπον τινα διεμαρτύροντο, ἐκεῖ.

Ἐγονάτισα καὶ προσηυχήθην, μεθ' ὃ μελαγχολικὸς καὶ σκεπτικός, ἀπεσύρθην τῶν τόπων τούτων, σκεπτόμενος ὅτι κανεὶς δὲν θὰ εἰσήκουε τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας μου ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπινος ἐκφυλισμός, πρὸ πολλοῦ ἐλησμόνησε τὴν βασικὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἠθική.

Ὅστις δὲν ἡμάρτησε ποσῶς, ἂς μοῦ ρίψῃ πρῶτος τὸν λίθον.

Κάϊρον τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1914

ΔΩΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον δημοσιεύομεν πάντα τὰ φαινόμενα τὰ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν μεταφυσικὴν ἐν γένει. Δεχόμεθα εὐχαρίστως ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν μας πᾶσαν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, σύντομον, ὑπεύθυνον καὶ ἐνυπόγραφον.

Ὠτακουστικὴ εὐαισθησία

Σχετικῶς πρὸς ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενοε φύλλον περὶ τῶν ἐχόντων τὴν ἰδιότητα νὰ δέχωνται συμβουλὰς ἢ προειδοποιήσεις παρὰ τῶν πνευμάτων, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἀκουστικοῦ τυμπάνου, ἐλάβομεν παρὰ τοῦ ἐν Θενσαλονίκῃ κ. Περ. Σακ. ἐπιστολὴν ἐν ᾗ μᾶς ἐκθέτει γεγονός τι συμβὰν εἰς τὴν ἀδελφήν του πρὸ πενταετίας. Ἡ ἀδελφή του εὑρισκομένη εἰς Θεσσαλονίκην, ὅτε ὁ κ. Περ. Σακ. διέμενεν ἐν Κωνσταννινουπόλει, ἤκουσε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματός της,εὐκρινῶς τὴν φρᾶσιν. Ὁ ἀδελφός σου ἀσθενεῖ, βοηθήσατέ τον. Ἀνησυχήσασα τρομερὰ ἀνήγγειλε τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς οἰκείους της, οἵτινες, ἐκ προλήψεως μᾶλλον ἢ ἐκ πίστεως ἔσπευσαν νὰ ζητήσωσι τηλεγραφικῶς πληροφορίας καὶ νὰ στείλωσι χρήματα.

Ἡ ἀπάντησις ἦτο ἐκπληκτική. Ὁ κ. Περ. Σακ. πράγματι ἠσθένει καὶ ἐστερεῖτο παντελῶς χρημάτων.

Πραγματικὸν ὄνειρον

Ὁ κ. Δημ. Παπ. μᾶς ἀνέφερεν τὸ ἑξῆς ὄνειρόν του, ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Τὴν νύκτα τὴν 17 Νοεμβρίου 1916 ὠνειρεύθη ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἐβομβαρδίζοντο,. οὗτος δὲ ἀνήσυχος ἐξῆλθεν τῆς οἰκίας του καὶ ἔσπευσεν εἰς ἀναζήτησιν τῆς μνηστῆς του, ἣν καὶ ἀνεῦρεν εἴς τινα ὁδὸν τῆς συνοικίας Παγκρατίου, ὅπου ἐκάθηντο καὶ οἱ δύο, κατατρομαγμένην. Τῆς ἐφώναξε, τὴν παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν ὡδήγησε πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὴν ἐπαύριον, ὁ ἐν Φαλήρῳ συμμαχικὸς στόλος ἐβομβάρδιζε τὰς Ἀθήνας πραγματικῶς,ὁ δὲ κ. Δημ. Πάπ. ἐξελθὼν εὗρε τὴν μνηστήν του καὶ ἔπραξε, κατὰ γράμμα, συμφώνως πρὸς ὅσα εἶχεν ὀνειρευθῇ, μὴ ἐνθυμούμενος, ἐννοεῖται, παντελῶς τὸ ὄνειρόν του καὶ ὡσεὶ διατελῶν ὑπὸ μηχανικὴν ἐνέργειαν. Φαντάζεταί τις τὴν ἔκπληξίν του ὅταν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἡσυχίας, ἀνεπόλησε τὸ ὄνειρόν του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἐξάπλωσις τοῦ Πνευματισμοῦ ὄχι μόνον ἐγενικεύθη εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς ἀλλὰ τὰ διάφορα σωματεῖα, πλὴν τῆς ἄλλης ὀργανώσεώς των, ἤρχισαν λαμβάνοντα προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀπατεώνων καὶ μετερχομένων τὸν πνευματισμὸν ὡς ἐπάγγελμα. Οὕτω ἡ ἐν Γιοχάνεσμπουργ Πνευματικὴ Νοτιοαφρικανικὴ Ἕνωσις ἐδημοσίευσεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας σύστασιν πρὸς τὸ κοινὸν ὅπως μὴ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν πρὸς μεσάζοντας οἵτινες δὲν θὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι διὰ τοῦ σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ των. Εἶναι δὲ γνωστὸν πόσοι ψευδομεσάζοντες ἐμφανίζονται καὶ τί κατορθώνουν.

—ο—

Ἰδοὺ πῶς ὁμιλεῖ καὶ πῶς κρίνει τὸν πνευματισμὸν ὁ ἐπίσκοπος Walter Wynn. «Ὅ,τι καὶ ἂν σκεφθῶμεν, λέγει, διὰ τὸν Πνευματισμὸν θὰ εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀνοησίας νὰ νομίσωμεν ὅτι θὰ τὸν ἐκμηδενίσωμεν περιγελῶντες ἢ χαρακτηρίζοντες αὐτὸν ἀστεῖον. Ἀπ' ἐναντίας, ὀφείλομεν νὰ τὸν ἐξετάσωμεν μετὰ προσοχῆς, διακρισίας καὶ φρονήσεως μὲ τὸν φόβον ὅτι θὰ θίξωμεν τὸν Θεόν. Εἶνε ἄξιος λύπης ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον χειρίζονται τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ μέγα καὶ αἱ ὑψηλαὶ χριστιανικαὶ καθέδραι.»

—ο—

Ὁ κ. Steckenreller, Πρόεδρος τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Πνευματισμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης ἐσχημάτισε τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὰ πνεύματα χρησιμοποιοῦν τὰς διναοητικὰς ἰδιότητας σοφῶν τινων, ὅπως τοῦ Ἔδισον, Εἰνστέϊν κλπ. διὰ νὰ διαβιβάσουν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐμπνεύσεις πρὸς νέας ἀνακαλύψεις. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ δόκτωρ Ellis Powell, βεβαιώνει τὸ γεγονὸς τοῦτο κατηγορηματικώτερον. Ἀλλὰ ἐρωτῶμεν ἡμεῖς. Ἐάν, πράγματι, ἡ τοιούτου εἴδους ἐπικοινωνία, συντελεῖται διατὶ δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνεται καὶ ἀντιθέτως ; Διατί, δηλαδή, δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν καὶ εἷς ἄνθρωπος νὰ ἐπηρεάσῃ πνεῦμά τι ;

—ο—

Τὰ ζῷα ἔχουν ψυχήν ; Ἰδοὺ ἓν ἐντελῶς λεπτὸν θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τοὺς ἄγγλους πνευματιστάς. Ὁ ἰατρὸς Powell ἐξετάζει τὸ ζήτημα ἀπὸ διαφόρους ἀπόψεις εἰς πλείστας καθημερινὰς δημοσιεύσεις, ὁ δὲ πολὺς Ὁράτιος Λήφ, ἑτοιμάζει πρὸς ἔκδοσιν τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, σχετικόν σύγγραμμά του, ὅπου θὰ ἐξετάζωνται τὰ ἐρωτήματα. Τὰ ζῷα ἐπιζῶσιν ; Ἔχουσιν ψυχὴν καὶ τί εἴδους εἶνε αὕτη ;

—ο—

Εἰς τὴν Κούβαν κάμνουν θαύματα ὁ πνευματισμὸς καὶ οἱ πνευματισταὶ ἀλλὰ καὶ τὸ κοινόν. Κατὰ τὸ συνέδριον, ὅπερ ἐγένετο ἐκεῖ πρὸς

ἐξέτασιν τοῦ πνευματισμοῦ, ἡ πνευματιστικὴ ἑταιρία τῆς Κούβας ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀβάνας, ὅπως ἱδρυθῇ ἐν Ἀνάκτορον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Παγκοσμία Ἠθική» καὶ χρησιμοποιηθῇ ὡς κέντρον τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας. Ἐξεδόθησαν ἀμέσως ἠγγυημέναι μετοχαὶ αἵτινες καὶ ἐκαλυφθησαν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ τὰ θεμέλια ἤρχισαν ἀμέσως. Τί θὰ ἔλεγον οἱ Ἕλληνες ἂν τοὺς ἀπηυθύνετο παρομοία πρότασις;

Τὰ πνευματιστικὰ ὅμως συνέδρια ἐγένοντο εἰς τὸν Ἄπω Ἀνατολήν, Ἀφρικὴν κλπ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. Οὕτω τὸ πνευματιστικὸν συνέδριον τῶν ψυχικῶν ἐρευνῶν τῆς Δανίας, συνῆλθεν ἀπὸ τὰς 26 Αὐγούστου ἕως τὰς 2 Σεπτεμβρίου ν. ἡ. εἰς τὴν Κοπεγχάγην καὶ τὰ μέλη του ἀνῆλθον εἰς τόν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν 3.000

Συγκατηριθμοῦντο μεταξὺ τούτων καὶ πλεῖστα μέλη τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Γραμμάτων τῆς Δανίας, μεταξὺ δὲ τῆς ἄλλης γενομένης ἐργασίας, ἀπηυθύνθη πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἔκκλησις περὶ συγκλήσεως παγκοσμίου πνευματιστικοῦ συνεδρίου. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ γείνῃ καὶ τοῦτο

— ο —

Οἱ πνευματισταὶ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Μεξικοῦ ἀπεφάσισαν νὰ φέρωσιν διακριτικὴν πόρπην ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης. Τό πρᾶγμα δὲν ἔχει τόσην σημασίαν, καθ' ἑαυτό, ὅσον ἔχει τὸ ῥητόν, τὸ ὁποῖον εἶνε γεγραμμένον ἐπ' αὐτῆς. «Πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ τὸ Καλὸν καὶ τὴν Ἐπιστήμην.» Ἔχουν πληρέστατον δίκαιον.

—ο—

Ἐλάβομεν τὰ κάτωθι περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας. «Ἐθνικὴ Ζωή». 15 Αὐγούστου, «Φάρος» Ἀλεξάνδρεια, «Δημοκρατία» Ἡράκλειον εἰς ἣν εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν. Rose—Croix, Παρίσιοι Αὔγουστος. Revue Suisse des Sciences Psychiques Γενεύη, Ἰούλιος—Αὔγουστος, Revue SPirite, Παρίσιοι, Αὔγουστος, Luce e Ombra Ρώμη, SimPle Revue. L' heure de la femme, κλπ. κλπ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ν. Παράσχον. Ἐνταῦθα. Παρὰ τῆς κ. Μ. Βελ' ἐλάβομεν συνδρομήν σας. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα ἐστάλησαν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ.—*Ι. Κούλ.* Αἰκατερίνην. Σᾶς ἀπεστάλη. *Θ. Γκάβ.* Λεχαινά. Σᾶς ἐγράψαμεν. *Γ. Φίλ.* Ἐνταῦθα. Ἐλάβομεν. Δημοσιεύεται τὸ προηγηθέν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον, θα σᾶς γράψωμεν σχετικῶς κάτι Poste Restants.—*Ν. Καρ. Δ. Βαρ* Κάϊρον. Ἀπεστάλη.—Ν. Bor. Λονδῖνον. Τί ἐγίνατε;—Ρ. Ρ. Κων)πολιν. Καὶ εἰς ἡμᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ζωηράν. Εἰς τὴν Μεγάλην ὑμῶν καὶ ἡμῶν Πόλιν, τὸ Περιοδικὸν ἔχει τὴν μεγαλυτέραν κυκλοφορίαν ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις.—*Ι. Α Παπαβ.* Ἄρταν. Σᾶς ἐγράψαμεν ἐκτενῶς Β. Ρουμ. Ἀλεξάνδρειαν. Κακῶς ἠννοήσατε. Ἐξετάσατε ἐκ νέου.

Παρακαλεῖται ὁ δυνάμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ πώλησιν τοῦ «Ἔωνος» ἐν Θεσσαλονίκῃ, νὰ ἀποτανθῇ δι' ἐπιστολῆς εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Ὁ «Ἕων» πωλεῖται ἐν Ἀθήνας ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰ κάτωθι περίπτερα, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ ἀπὸ τὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλλην. Τύπου :

1) Σταθμὸς Κηφισσίας : Περίπτερον κ. Γ. Λαμπρινοῦ, δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ.

2) Σταθμὸς Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κ. Θεοχάρη.

3) Περίπτερον κ. Λ. Παπαγιάννη, ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, γωνία φαρμακείου Μαρινοπούλου.

4) Περίπτερον κ. Γιαννοπούλου, Χαυτεῖα, ἔμπροσθεν παντοπωλείου Ψαραύτη καὶ Κηρύκου.

5) Περίπτερον κ. Θ. Δραγώνα, Χαυτεῖα, γωνία ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Σταδίου.

6) Περίπτερον κ. Λαμπρινάκου, Πλατεία Ὁμονοίας, παρὰ τοὺς πωλητὰς τῶν ἀνθέων.

7) Περίπτερον κ. Π. Κυπραίου, Πλατεία Βάθης.

8) Περίπτερον κ. Α. Παπλωματοπούλου καὶ Σια, γωνία Ἀρσακείου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πεσματζόγλου.

9) Περίπτερον κ. Δ. Κολυμβίτη, γωνία ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἐδουάρδου Λῶ.

10) Περίπτερον κ. Π. Δημοπούλου, ἐπὶ τῆς Πλατείας Συντάγματος, τὸ ἐκ τῶν τριῶν εἰς τὸ κέντρον εὑρισκόμενον.

Συστήσατε τὸ περιοδικόν μας εἰς τοὺς φίλους σας. Ἡ σύστασίς σας εἶνε συμβολὴ καὶ βοήθεια εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Ἀληθείας.